

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 540/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. H., K., t. č. vo výkone trestu L., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 3/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. H. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. novembra 2012 doručená sťažnosť J. H., K., t. č. vo výkone trestu L. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 3/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou doručenou okresnému súdu 7. januára 2009 domáhal proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“), zaplata sumy 10 000 € ako náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri vyšetrowaní veci týkajúcej sa sťažovateľa ako poškodeného, ktorá bola vyšetrowaná Obvodným úradom vyšetrowania Policajného zboru Slovenskej republiky Košice II pod č. p. VP-464/10-93.

Okresný súd rozsudkom č. k. 19 C 3/2009-62 z 5. novembra 2010 žalobu sťažovateľa zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie ministerstva spravodlivosti, pretože podľa názoru okresného súdu je v tejto veci pasívne legitímované Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“).

Na základe odvolania sťažovateľa Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 2 Co 52/2011-90 z 24. októbra 2011 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že sťažovateľ ako žalovanú označil Slovenskú republiku, zastúpenú ministerstvom spravodlivosti, a otázka, ktorý orgán štátu má v mene žalovanej (Slovenskej republiky) konať, nie je otázkou pasívnej legitímácie žalovaného, ale otázkou procesnej podmienky konania, ktorej nedostatok možno odstrániť.

Podľa názoru sťažovateľa v postupe okresného súdu „*sa vyskytlo obdobie nečinnosti 1 rok, plynúce od zrušenia prvostupňového rozsudku*“, ako aj „*neefektívny postup Okresného súdu Košice II*“, čím došlo k zásahu do jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 3/2009 a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia

označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 3/2009.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Ako vyplýva z príloh, ktoré sťažovateľ k sťažnosti podanej ústavnému súdu pripojil, podaním z 12. septembra 2012 adresovaným predsedovi okresného súdu (doručeným okresnému súdu 17. septembra 2012) podal podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sťažnosť na postup okresného súdu v napadnutom konaní pre porušovanie práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, na ktorú predseda okresného súdu listom č. Spr. 162/2012 z 25. septembra 2012 odpovedal takto: *„Vzhľadom na časové rozpätie medzi jednotlivými úkonmi po vrátení spisu z odvolacieho súdu je nutné Vašu sťažnosť v tomto štádiu konania považovať za dôvodnú, preto pristupujem k sledovaniu plynulosti daného konania a upozorneniu zákonného sudcu na skutočnosť, že v konaní je potrebné pokračovať bez ďalších zbytočných prietáhov.“*

Na základe tejto skutočnosti ústavný súd dospel k názoru, že hoci sťažovateľ predtým, ako sa obrátil na ústavný súd (6. novembra 2012), podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní (17. septembra 2012), takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti okresnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou. Z odpovede predsedu okresného súdu navyše vyplýva, že vykonal opatrenia, aby k zbytočným prietahom viac nedochádzalo.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného, ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti zastáva názor, že podanie predmetnej sťažnosti bolo v danom prípade zo strany sťažovateľa iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už ďalším návrhom sťažovateľa (priznať mu primerané finančné zadosťučinenie) uplatneným v sťažnosti nezaoberal.

Nad rámec odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že ak by v ďalšom priebehu označeného konania dochádzalo k prípadnej nečinnosti okresného súdu (alebo neefektívnej činnosti), ktorá by mohla mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, môže v takomto prípade opätovne podať sťažnosť ústavnému súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012